

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (αναιρετικό τμήμα)
της 29ης Απριλίου 2015

Υπόθεση T-457/13 P

CC
κατά
Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

«Αίτηση αναίρεσως — Ανταναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Γενικός διαγωνισμός — Σφάλματα στη διαχείριση καταλόγου επιτυχόντων — Εξωσυμβατική ευθύνη — Υλική ζημία — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών — Απώλεια ευκαιρίας — Ηθική βλάβη — Υποχρέωση αιτιολογήσεως»

Αντικείμενο: Αίτηση αναίρεσως κατά της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (τρίτο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2013, CC κατά Κοινοβουλίου (F-9/12, Συλλογή Υπ.Υπ., EU:F:2013:116).

Απόφαση: Η απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (τρίτο τμήμα) της 11ης Ιουλίου 2013, CC κατά Κοινοβουλίου (F-9/12), αναιρείται. Η υπόθεση αναπέμπεται ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης. Το Δικαστήριο επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Περίληψη

1. *Υπάλληλοι — Εξωσυμβατική ευθύνη θεσμικών οργάνων — Ηθική βλάβη — Επαρκής αποκατάσταση με την ακύρωση παράνομης πράξεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως εκ μέρους του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (Άρθρο 340 ΣΛΕΕ)*

2. *Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αρχές — Ίση μεταχείριση — Έννοια — Διαφοροποίηση της διάρκειας ισχύος καταλόγου επιτυχόντων για τους επιτυχόντες του διαγωνισμού*

3. *Υπαλληλικές προσφυγές — Πλήρης δικαιοδοσία — Αποκατάσταση υλικής ζημίας που συνδέεται με την απώλεια ευκαιρίας προσλήψεως — Κριτήρια*

1. Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης παραβαίνει την υποχρέωση αιτιολογήσεως, όταν αναφέρεται απλώς και μόνο σε παρανομία που δεν προσδιορίζεται καθώς και στο αίσθημα αδικίας και στην ταλαιπωρία που προβάλλεται ότι υπέστη ο ενδιαφερόμενος, και δεν εξηγεί ειδικότερα τους λόγους για τους οποίους η ακύρωση της πράξεως δεν θα αρκούσε για την αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που υπέστη.

(βλ. σκέψεις 51 και 52)

Παραπομπή:

ΔΕΕ: απόφαση της 7ης Φεβρουαρίου 1990, Culin κατά Επιτροπής, C-343/87, Συλλογή, EU:C:1990:49, σκέψη 128

2. Η γενική αρχή της ίσης μεταχειρίσεως αποτελεί θεμελιώδη αρχή του δικαίου της Ένωσης και απαιτεί να μην επιφυλάσσεται διαφορετική μεταχείριση σε ανάλογες καταστάσεις, εκτός αν η διαφοροποίηση αυτή δικαιολογείται αντικειμενικά. Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως στοιχειοθετείται όταν δύο κατηγορίες προσώπων των οποίων οι πραγματικές και νομικές καταστάσεις δεν έχουν ουσιώδη διαφορά τυγχάνουν διαφορετικής μεταχειρίσεως ή όταν διαφορετικές καταστάσεις αντιμετωπίζονται κατά πανομοιότυπο τρόπο.

Επιτυχών σε διαγωνισμό το όνομα του οποίου καταχωρίστηκε καθυστερημένα σε κατάλογο επιτυχόντων, η διάρκεια ισχύος του οποίου παρατάθηκε εν αναμονή της εκβάσεως δικαστικής διαδικασίας που κινήθηκε από το πρόσωπο αυτό, τελεί σε κατάσταση η οποία πρέπει να συγκριθεί με αυτή του επιτυχόντος του οποίου το όνομα, παρέμεινε στον κατάλογο για το μεγαλύτερο χρονικό διάστημα, σε σχέση με τους λοιπούς επιτυχόντες, πριν του προσφερθεί θέση υπαλλήλου. Σε διαφορετική περίπτωση η παράταση της ισχύος λίστας επιτυχόντων λόγω δικαστικής διαδικασίας, που κινήθηκε από επιτυχόντα το όνομα του οποίου καταχωρίστηκε καθυστερημένα στον κατάλογο, κατά της αποφάσεως να αποκλειστεί από τον διαγωνισμό, θα ωφελούσε περισσότερο άλλους επιτυχόντες του διαγωνισμού αυτού σε σχέση με τον ίδιο.

(βλ. σκέψεις 72 και 76)

Παραπομπή:

ΓΔΕΕ: απόφαση της 20ής Φεβρουαρίου 2009, Επιτροπή κατά Bertolete κ.λπ., T-359/07 P έως T-361/07 P, Συλλογή Υπ.Υπ., EU:T:2009:40, σκέψεις 37 και 38 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία

3. Το γεγονός ότι θεσμικό όργανο δεν παρέσχε αμελλητί σε άλλο θεσμικό όργανο, από κοινού με το οποίο οργάνωσε διαγωνισμό, πληροφορία σχετικά με την εγγραφή του ονόματος του αναιρεσείοντος στον κατάλογο στέρησε από τον τελευταίο την ευκαιρία να προσληφθεί ως δόκιμος υπάλληλος από το δεύτερο όργανο κατά το διάστημα μεταξύ του χρόνου εγγραφής και του χρόνου κατά τον οποίο η σχετική πληροφορία διαβιβάστηκε στο όργανο αυτό.

(βλ. σκέψη 82)